

sammenhæng. De billige varegrupper ville blive dyrere, og de dyre varegrupper ville blive billigere. Da de mindre velbeslåede alligevel ikke havde råd til at købe de dyre spirituosa, som ville blive nedsat, ville afgiftsændringen vende den tunge ende nedad, og det kunne man ikke være tilfreds med. Der var andre områder, der var vigtigere at se på f. eks. afgiften på pap og papir.

Erik Hansen (KF), Jens Frandsen (V) og Dagmar Andreassen (RV) kunne anbefale lovforslaget. *Aksel Larsen (SF)* fandt det tilfredsstillende med disse stykkevise forslag om revision af forskellige punktafgiftslove. Det vigtige ville have været at foretage en samlet behandling af problemet, „en kulegravning“. Der var mange punktafgifter, der kunne og burde undværes. Det gjaldt afgiften på papir og pap, elektriske lamper, sikringer, tændstikker samt afgiften på konsum-is og grammofonplader. Forslaget medførte, at de dyre varer blev billigere og de billige varer dyrere, med undtagelse af snapsen. Dette kunne man ikke i almindelighed stille sig sympatisk over for. Under henvisning til, at man ikke regnede med nogen provenumæssig forandring, rejste han spørgsmålet, om ikke spiritusafgifterne var kommet for højt op. Årsagen til, at der blev begået så mange ulovligheder, det være sig ved at lave brændevin af denatureret sprit eller ved at smugle, var, at afgifterne var kommet for højt op. Under henvisning til forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl, der blev behandlet samtidig, fremsattes ønske om at overveje nedsættelse af afgiften på bordvine og øl. Endvidere blev der fremsat ønske om bortfald af restaurationsafgiften. *Sigsgaard (VS)* kunne tilslutte sig, at man bestræbte sig på at gennemføre en teknisk forenkling, men kunne ikke tilslutte sig princippet om, at de billige varer skulle blive dyrere og luksusvarerne billigere. I stedet for at nedsætte prisen på cognac skulle man gøre noget for at gøre vinen billigere, ikke blot ved at nedsætte afgiften, men også ved at importere billigere varer fra Sydøsteuropa og Nordafrika. En sådan politik kunne have en gunstig indflydelse på de samfundsmæssige problemer, der var forbundet med alkohol. Alkoholmisbruget var langt mere udbredt end stofmisbruget.

I udvalgets betænkning indstillede et flertal (K, V, RV) lovforslagene til vedtagelse med de af finansministeren stillede ændringsforslag. Det vigtigste af disse var et ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl, hvorefter *restaurationsafgiften* blev nedsat fra 15 pct. til 10 pct. Ændringsforslaget gik endvidere ud på, at restaurationsafgiften blev ophævet pr. 1. april 1971. Det oplystes, at provenutabet ved nedsættelsen fra 15 pct. til 10 pct. ville blive ca. 34 mill. kr. på årsbasis. Et mindretal (S, SF) foreslog, at restaurationsafgiften blev helt ophævet fra lovenes ikrafttrædelsesdato. Samme mindretal foreslog endvidere, at det gældende beskatningssystem for spiritus blev opretholdt som